

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-ső szám
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek 18

Zálogházak.

Pécs, 1895. augusztus 8

(*) Utóbbi napokban az egész városban szóbeszéd tárgyát képezte az a néhány bizalmas jellegű feljelentés, melyet egyik magán zálogház tulajdonos a másik ellen tett a főkapitánynál. Ezek a feljelentések apróbb természetű szabálytalanságokra, mint a vizsgálat kiderítette, „tévedésekre“ vihetők vissza, a melyek ellen orvosság nincsen, mert míg ember lesz a világon, hibát mindig el fog követni.

Távol tőlünk, hogy ez alkalommal szenzációs leleplezésekkel hozakodnánk elő, mintha mi egyik, vagy másik magánzálogház tulajdonost, a konkurrensi érdekében pellengérré állítani akarók, csupán általánosságban — sine ira et odio — elmondjuk tapasztalatainkat a manapság előforduló leggyakoribb visszaélésekről; szem előtt tartván a mondást, hogy „a kinek nem inge, ne vegye magára.“

Nemcsak nálunk, de más helyeken is praktizálják zálogosaink azt a szokást, hogy Bécsből, Berlinből, vagy máshonnan en gross hozatnak például órákat, darabonként 1 frt 20 kr. beszerzési ár mellett. Ezeket az órákat aztán önmaguknál bezálogosítják és a zálogjegyben becsérték gyanánt 5 frtot tüntetve fel, ezeket az ekként preparált cédulákat ügynökeik által az alsóbb néposztály, legkiváltképp munkások által látogatott kocsmákban potom 10—20 krajcárért áruba bocsátják.

A vevő persze örül, hogy ilyen olcsón jut órához, legfőbb gondját képezi, hogy összehozza a tárgy kiváltásához szükséges összeget és mikor tényleg kiváltja az órát, akkor látja, hogy alaposan be van csapva; mert az óra nem éri meg az általa fizetett összegnek a felét sem.

Mivel azonban ezek az órák nagy tömegben állanak rendelkezésre, illetve a hiszékeny közönség megtévesztésére, hát megteszik azt is, hogy forgalmasabb utcákon ilyen zálogcédulákat készakarva elveszítene. A becsületes (?) megtalálósiet kiváltani a tárgyat, a mit az élelmes zálogosok által kikorrigált vakeset a kezökbe adott; persze nagyot néz, midőn egy ezüstözött órát kap ki, a mely csak akkor jár, ha viszik.

Az első stikli, midőn a zálogosok a náluk felgyülemlett különféle arany-mennyiséget ékszerésznél például karika gyűrűvé dolgoztatják fel. Aranynak csak arany lesz ez a mondva csinált gyűrű, de milyen? Az már nem a laikus ember tudományához való, hogy a fémjelző hivatalban van 2-ös, 3-as és 4-es jelzésű arany. A közönség nem ismeri a próba-jeleket, ő csak azt nézi, hogy rajta legyen a próba.

Az ekként nagy mennyiségben gyártódott gyűrűk szintén hasonló elbánásban részesülnek, mint az előbb jeleztük órák, kiállítatik róluk a zálogjegy, csak hogy nem azzal a célzattal, mint az előbbi esetben, mert ezek nem kerülnek ügynök kézbe, sem elveszítve nem lesznek, hanem annak rendje és módja szerint elárvereztetnek. Így aztán az lesz az áldozata a zálogosok élelmességének, a ki elég naiv volt készpénzért megvásárolni ezeket az „arany“ gyűrűket.

Hogy aztán ezeken kívül a zálogházak nem felelnek meg a reájuk nézve érvényes szabályzat ama követelményeinek, hogy a náluk bezálogosított tárgy jelzőit is kitüntetnék a zálogjegyben és ezt a hatósági ellenőrzéssel megbízott közegek elnézik, ismét újabb visszaélésekre ad alkalmat. Hogy a példák beszéljenek, hát megessik, hogy valamelyik megszorult polgártársunk egy zafirköves gyűrűjét beviszi az ilyen intézetbe, kap reá tesszem 15 frtot. Igen ám, csak hogy a zálogjegyben nem szokás kitüntetni, hogy milyen az a gyűrű, legjobb esetben csak annyit jegyeznek a cédulára, hogy „egy köves gyűrű“; legtöbbnyire pedig csak ennyit: „gyűrű“.

Becsületére válik a zálogosoknak, hogy a kiváltásnál még sohasem cserélték föl az ilyen dolgokat, legalább ilyesmiről nem volt panasz el-lenükben. Más kérdés az, hogy ha t. i. az illető elzálogosította azt a határidőre ki nem váltja, vagy meg nem hosszabbítja és a tárgy árverés alá kerül, vajjon akkor nem-e cserélik ki? Erre mi biztosíték sincs, legfeljebb csak az volna, ha a zálogjegyeken ki lenne tüntetve, hogy a tárgy ilyen és ilyen, arany, vagy ezüst, sulya ennyi meg ennyi gramm, ilyen, meg ilyen a közelebbi ismertető jele. Óráknál pedig a belső lapon jelzett gyári jegy és szám. Csak hogy még arra nem volt

eset, hogy zálogosaink — dacára hogy ezt a szabály előírja — ennek megfelelték volna.

Igy aztán ismét az árverésen résztvevő és vásárló közönség károsodik, még pedig sokszor igen érzékenyen, mert a licitáción vásárolt tárgyat sokkal olcsóbban vehette volna meg az ékszerésznél.

Se szeri, se száma azoknak a praktikáknak, melyet zálogosaink a hiányos és felületes ellenőrzés mellett napról-napra elkövetnek. Ide tartozik az ékszerekkel és értékes dolgokkal való házalás, melyeket egyes zálogházak ügynökei végeznek, azzal állítva be egyes polgárokhoz, vagy családokhoz, hogy a bemutatott ékszer, vagy pl. ezüst készlet pár nap múlva árverés alá kerül náluk, hát felajánlják kéz alatti megvételre, hisz olyan olcsó és neveltséges árt kér érte, hogy lehetetlen elutasítani. Az illető a mézes-mázos szavakra lépre megy, megveszi a tárgyat, és aztán ha másnap elviszi az ékszerészhez, hogy becsülje meg, hogy mennyit ér, hát akkor káromkodik egy nágyot és elismeri magában, hogy alaposan rászédette magát.

Ha aztán ezekhez a kamatszédésnél előforduló visszaéléseket is figyelembe vesszük, hogy t. i. ugyanazon tételnél kétszeresen is számítják a megszabott kamatokat, jöllehet már előre lehúzták, vagy hogy három hónál soha sem számítják kisebb időre a kamatot, még akkor sem, ha a bezálogosított tárgy csak egy napig volt náluk, mindezek oly dolgok, melyek intenzivebb hatósági beavatkozásra adnak okot.

Igaz ugyan, hogy még a legszigorubb hatósági ellenőrzés se tudja elejét venni, illetve megakadályozni a raffináltabb visszaféléseket, de kevesbitheti azok számát és legalább is tartózkodóbbakká teszi az elkövetni szándékozókat.

Véleményünk szerint gyökeresen csak úgy lehetne megrendszabályozni a különféle zálogházi vállalkozókat, ha törvény útján el lenne nekik tiltva a zálogházi tárgyakkal való külön kereskedés és házalás. Ez az egy mód adja meg a lehetőségét, hogy kurtább pórásra fogassanak széltere üzött megtévesztéseikkel.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Anica és Juon.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Messze, messze, fönn a Kárpátokban, fenyvesektől körülvéve, áll egy kis falu. — Ha megy az ember a faluba vezető kanyargó ösvényen, már messziről meglátja négy hatalmas túlevelű fenyő közül kikkandáló fehérre meszelt tornyát, mely úgy bámul az emberre kicsiny kupolájával, mintha azt akarná mondani: „Miért nem születtem nagyobbra?“

Ha még tovább halad az ember lefelé s elér a legutolsó kanyarulathoz, a honnan az ut már egyenesen a faluba vezet, kénytelen megállni a nagy zaj és friss levegő miatt, mely fülét, arcát megcsapja.

Közvetlen az ösvény mellett, alig pár lépésre, mintegy 60—70 láb magasságból hegyi patak szakad a mélységbe hatalmas zuhatagot képezve, mely csodálatos hanggyűlékével, a melyben a legmagasabb szoprántól a legdörgőbb basszusig minden hang megvan — betölti a levegőt s a levegőn keresztül a vidéket, mely a falu felé terjed el.

En magam sokáig gyönyörködtem a természet ezen hatalmas orgonájában. — Belebámulva a tajtékzó övénybe, éiragadtatással figyeltem azokra a siránkozó könyörgő, — parancsoló, dűbörgő hangokra, a miket ez ezer éves sziklabérczek százsorosán hangoztattak vissza. — Olyan édes hívogató

hangokat csalt ki képzeletem azokból a zizegő, susorgó vízcspepekből, hogy egyszerre csak az örvény szélén találtam magamat.

Megborzadtam: — meg voltam róla győződve, hogy sok szerencsétlenség történt már itt. — Bántott a kíváncsiság s megállítottam a hegyi ösvényen lassan lefelé halagó három tótot.

Mintha csak tudták volna, mit akarok velök. A legöregebbik közülök végigsimította kezével barátás homlokát, megtört szemével a zuhatag fölött képződő ködbe bámult és remegő, csaknem siró hangon elkezdé az alábbi történetet.

Élt a mi falunkban egy szép leány. — Anica volt a neve.

Szeméből a mennyország angyalai mosolyogtak ki. — Haja, az a csillogó fekete haja bokáját verdeste, hogyha kibontotta. Úgy hívták csak: a hosszú haju Anica.

Olyan nagyon szép, olyan nagyon jó teremtés volt.

És ő nincs többé. Tengerszemeiből kirepültek a mennyország angyalai, az a csillogó fekete haja sem verdesi többé bokáját. Szemeit már rég kivájta ez az örjögő zuhatag, hosszú haját bemocskolta az iszap.

Hogyan, — kérdém borzongva, — hát csakugyan ebbe a mélységbe esett?

Igen, — mondá az öreg tót — s szétmorzsolva ujjai között az arcán legördülő könyveket. — folytatá:

Élt itt akkoriban egy legény is. Úgy hívták,

hogy „a bátor szívű Juon“. Derék, szép szál legény volt. Legszébb a faluban.

Göndör, szőke haja leomlott vállára, sűrű szemöldöke alól tüzes szempár villogott elő. Mindenki félt tőle, csak Anica nem. Mert nagyon, de nagyon szerette. És Juon is epügy szerette Anicát. — Sokszor kihallgattam őket, a mit itt az örvény szélén beszélgettek.

— Juon! — kezdé ilyenkor Anica, — te nem szeretsz engem igazán.

És elterülve a pázsiton, hosszú hajába temette siró-nevető arcát.

— Anica, lelkem!

— Mit akarsz, Juon?

— Mondd csak, kitől hallottad, hogy én nem szeretlek igazán?

— Valakitől. Astán mit is csinálnál vele, ha megmondanám?

— Óh mond meg Anica, hadd tépjem szét, mint azt a medvét, a melylyel a multkor itt találkoztam.

— Juon! — kiáltott fel Anica. S egyszerre ott volt az ölében. — Hisz' a te életed veszélybe volt? Nem érzed, hogy rögtön utánad halnék, ha itt hagyom, — Juon? — Igérd meg, hogy ezután mindig velem jársz, vagy ha magad jössz is ide föl, elkerüld azokat a fenevadakat. Igérd meg.

— Igérem . . .

— Hát igazán nagyon szeretsz engem Juon?

— Óh, én végtelenül szeretlek, csak az fáj,

Hirek.

Pécs, 1895. augusztus hó 8

— **(Közigazgatási bizottsági ülés.)** Rövid, tíz percig tartó ülése volt ma a Pécs városi közigazgatási bizottságnak, melyet Kardos Kálmán főispán nyitott meg és Aidinger János polgármester fejezett be. „Semmi különös jelenteni való“ sincs, ez volt a legtöbb távollevő referens havi jelentéseinek a lényege. Összesen 8-an voltak jelen. — A polgármesteri jelentés a szokott sablonnal elmondja, hogy a közigazgatási iktatóba július havában 2059, a kapitányági iktatóba 1709 ügydarab érkezett be. Bűnügy volt 11, cselédkönyv kiállított 9, igazolvány 25, iparigazolvány 8, letartóztatás volt 96, kötött utlevéllel kiutasított a városból 32; a szállodákban 611 idegen fordult meg. Utadóban 775 frt 06 kr. folyt be. — A városi gyámpénztárból magán feleknél 6 százalék mellett 314.426 frt 96 kr., a takarékpénztárban 4 százalék mellett 62.632 frt 67 kr. volt elhelyezve. — Jella sich József és Leopold Ádám kivételes nősülési kérvényei pártolólágg lettek felterjesztve. — A f. évre előirányzott 6700 frt az utcák rendben tartására nem lesz elég, póthitelt szavaztak meg.

— **(Katonatisztek a főispánnál.)** Az 52. gyalogezred helybeli zászlóaljának tisztjei, Hidasdon való átvonulásuk alkalmával ma Kardos Kálmán főispán vendégjei voltak, ki fényes ebédet rendezett tiszteletükre.

— **(Nyári mulatság.)** A „Pécsi Polgári Daloskör“ f. hó 15-én (Nagy-Boldog-Asszony napján) a Scholz-féle új sörgyár nyári helyiségében úzv. Vécsey Istvánné, Graumann Juliska, Sternicska Sárolda, Kubicek Riza, Koszturini Irma, Ritzl nővérek, Piller N., Kovács Róza, Köpf Anna, Wolf Aranka, Wirth nővérek, Francics Mariska, Nagy Mariska, Reinwein N., Hermann Mariska, Felber Lujza és Fischer Teréz urhölgyek szíves közreműködése mellett saját alapja javára énekkel, nemzetközi postával, különféle szórakoztató játékokkal és táncokkal egybekötött nagybör szabású nyári ünnepélyt rendez. Műsor: 1. „Népdalok.“ Férfikar Huber K.-tól. 2. „Szerelemből“ (Polka Francaise). Férfikar id. Strausz-tól. Kiséri a helybeli 44. gy. ezred zenekara. 3. „Az erdő alkonya.“ Férfikar Schmelczertől. 4. „Gondúz“ (bordal). Férfikar Flotowtól. 5. „Szerelemi üdvözlés.“ Vegyeskar Pache J.-tól. Az egyletnői kara szíves közreműködése mellett. Kiséri a katonazeukar. Nemzetközi posta működik egész délután. — A műsor közben több óriási léggömb fog felbocsájtani. Este az egész helyiség — a villamos világításon kívül — számos és díszes lampionokkal és bengáliai fényvel lesz fényesen kivilágítva. Az est folyamán nagyobb szabású tűzijáték lesz bemutatva. A városból a sörgyárig a délután folyamán társaskocsik fognak közlekedni. A séta- és tánczenét, valamint a műsor egyes számaihoz a zenekíséretet a helybeli 44. gy. ezred zenekara szolgáltatja. Belépő-díj személyenként 30 kr.; gyermekek felét fizetik. Jegyek előre válthatók: Zsilinszky („Magyar Király“ szálloda) és Dollinger („Hétféjedelem“ szálloda) vendéglős uraknál és a pénztárnál. Kezdeté a műsornak d. u. 5 órakor s a táncnak este 8 órakor. Pénztárnnyitás d. u. 2 órakor.

— **(Pécs város közegészségügye)** a lefolyt július havában úgy az előző havihoz, mint a múlt év hasonló időszakához viszonyítva általában kedvezőnek mondható. A főorvosi jelentés szerint hogy örökké kételkedel bennem. Ugy sajog a szívem egy idő óta. Azt hiszem, hogy megreped.

— Juon! Hát ha azt mondom neked, hogy nagyon szeretlek, újra meggyógyulsz?

— Meg, Anicám.

S Anica fejét a legény vállára hajtja, alig hallhatólag rebegte: „Juon, én téged az életemnél is jobban szeretlek...“

Mily boldog volt ilyenkor Juon. Anica fejét két keze közé vette s úgy csókolta ajakára azt a már ezerszer rácsókolt mennyei boldogságot.

Azután átölelte derekát és odamutatott a fölkelő napra.

— Látod Anica: a mint a nap felszáritja a bimbóhasadásokból kiszivárgó harmatcseppeket, épp úgy szárítja fel szerelmed a meghassadt szívedből kiszivárgó vércseppeket.

És ez így ment minden nap...

És a viselés mindig oly szépen csillogott a napfényben...

A tótok meghatottan néztek barázdás humlokú társukra, mialatt a keresgélő látszott emlékezetében.

Rövid idő múlva folytatá:

Nincsen már sok hátra.

Egyik napon Juon magányosan jött ki ide az örvényhez. Anica, a ki észrevette őt, távolról követte.

Vadászkés mindig volt nála s mikor ideért a kanyarulathoz épp aszal babrált.

rint e hóban leginkább a légző szervek bántalmái, és az emésztő szervek heveny hurutjai léptek föl szórványosan. Difteritisz és a fültő-mirigylob 1—2 esetben fordult elő. A kórházak beteg-létszámában apadás állott be, a mennyiben az előző hóban az összes pécsi kórházak beteg-forgalma 596 főre rugott, addig júliusban csak 533 volt. Élve született július havában 100 gyermek, meghalt 85 egyén. Közköltésen gyógykezelettet 101 egyén, ebmarás 5 esetben fordult elő. Az élelmi-piacok naponta megvizsgáltattak, mely alkalommal 30 esetben koboztak el az egészségre ártalmas élelmi szereket.

— **(Eljegyzés.)** Fischer Gyula izségi tanító eljegyezte Scháde Herman mária-kéméndi közbirtokos leányt, Henriettát.

— **(A helypénzbérlők bajai.)** Miután a hétfői országos vásár nem elégitette ki a helypénzbérlő urak fokozott igényeit, memorandumot nyújtottak be a kereskedelemügyi miniszterhez, hogy e hó folyamán pótmuhavászár megtartását engedélyezze. Azt hisszük, a miniszter a jelen körülmények között nem fog ebbe beleegyezni, mert ez idő szerint semmi értelme sincs a folyamodók kérelmének, miután a megye állategészségügyi viszonyai kedvezőtlenek s Baranyamegye az újabb inficiált területek közé tartozván, nincs reá okunk, hogy a helypénzbérlők fokozott anyagi érdekeiért kockára tegyék hosszú időre a megyei állatexportot. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy az alsó ausztriai helytartóság kiadott rendelete, melylyel Baranya megye területéről a szárvasmarha importot betiltja, a mai napon lett jogervényes. Mindazok, kik e tilalom ellen kihágást követnek el, az 1882. május 24-iki törvénycikk szerint és az általános állati fertőző betegségekről szóló törvények értelmében büntethetők. A következőkkel a helypénzbérlő urak persze nem törődnek, de reméljük a miniszter majd olyan információkat nyer, melyek alapján a közérdeknek megfelelően fog dönteni.

— **(A sétatéri kioszk.)** Ma kezdték meg a földmunkákat a sétatéri kioszk építéséhez, melynek 4 szép fényő és egy lombos gesztenyefa estek áldozatul; mert a nyolcszögű alapra épülő kioszk a körülötte fekvő terraszszal ennyi áldozatot okvetlenül megkivánt. A munkálatokat — mint halljuk — fokozott gyorsasággal fogják teljesíteni és a vénasszonyok nyarán fagyaltozhat benne, a kinek tetszik.

— **(Adóügyek.)** A pénzügyigazgató helyettes jelentése szerint a f. év július havában Pécs város területén befolyt egyenes adók címén 33.341 frt 96 kr. Az év elejétől fogva 207.94 frt 11 kr., a mi a múlt évi befizetési eredményekkel összehasonlítva 6.287 frttal kedvezőbb eredménynek mondható, csupán a hadmentességi díjak folytak be az idén lanyhábban, mint tavaly. — Reich János felebbezése, hogy egyik eltávozott segédje után az I. oszt. kereseti adót ne rajta vegyék meg, továbbá Ratkovits Ferenc telebbezése, hogy a préháza után a házbér adót írják le, — elutasították a közigazgatási bizottság által.

— **(Egy kanna viz 25 frt.)** Eszembe jutnak a falusi plébános egyszerű hívei, — írja levelezőnk M. Kéméndről — kik, hogy plébánosuknak örömet szerezzenek, elhatározták, hogy egy hordó bort adnak neki ajándékba. Csakhogy, mint ez rendszeren történni szokott, az elhatározást nagyon lassan követi nehéz fejű tanítványa, a tett; még inkább, ha valaki bánni kezdi, hogy egészséges gondolat támadt fejében. Elég az hozzá, hogy a hívek mindegyike

Ekkor hirtelen megreccsent a bokor mögötté és egy nagy medve ugrott ki a tisztásra.

Én ezt mind láttam a faluból és nem segíthettem rajta. Szegény Juon, szegény Anica...

Mikor meglátta a medvét, nem menekült előle. Ezt restelte volna. Hanem magasra emelve vadász-kését, egyenesen nekiment.

Most már én is megijedtem s rohantam föl az ösvényen.

Hirtelen rémült sikoltás reszkettette meg a levegőt... Anica sikoltott, a ki rémületében örvénygve rohant fel az örvényhez.

De már minden hiában volt. A jajveszékés megremegettette Juont és ebben a szerencsétlen pillanatban a medve kicsapta kezéből a vadász-kését.

Mindketten a földre estek és gurultak a zuhatag felé.

Ép ekkor ért oda Anica.

En csak messziről nézhettem, a mi ezután történt.

A mint megkapta Juont, hogy visszatartsa, lába megcsuszott a harmatos fűvön...

Rémült halálordítás töltötte be a levegőt, mely tulharsogta az örvény bömbölését és mindhárom a mélységbe zuhantak...

Csak Anica piros szoknyáját láttam még, a mint a felkerekedő szél ide-oda lobogtatta...

Anicám, édes leányom!... és az öreg tót ájultan rogyott a földre.

Ábrahám Ernő.

megbánta elhatározását s úgy gondolkodott, hogy minek adjon ő bort, mikor azt megteszi a többi. Beleönt a hordóba egy kanna vizet, senki sem fogja megtudni, s a bor minőségén sem változtat sokat. Így történt, hogy a plébánosnak egy hordó bor helyett, egy hordó viz jutott. Ez a történet lebeghetett Schertl Jakab, máriakéméndi parasztagda szemei előtt, ki mint a tejszövetkezet tagja naponkint maga is hozzájárult a tejállomány szaporításához. Csakhogy úgy gondolkodott, minek adjon ő tisztá tejet, mikor azt megteszik a többiek és azért vizzel jól meghigítva küldte be a szövetkezetbe. Rájöttek a turpisságra és Schertl Jakab atyankfiát első ízben megdorgálták és mikor ő ennek dacára sem tudott a rossz szokásról lemondani és újból vizes tejet küldött a szövetkezetbe, 25 frt pénzbírágra ítélték, amit a miniszterileg jóváhagyott szabályzat értelmében kegyetlenül megvesznek rajta. Most azon gondolkodik, hogy lehetne ennek a drága viznek exportot szerezni, melyből egy kanna 25 forint.

— **(Városi közgyűlés)** lesz f. hó 19-én, mely alkalommal a már egyszer elodázott Heindlhofer-féle ház megvétele fölött fognak dönteni, mint-hogy a legutóbbi közgyűlés a megjelent bizottsági tagok csekély száma miatt nem volt határozatképes ingatlan vagyon vétele fölött határozni. Remélhető, hogy ez újabb közgyűlésen többen lesznek jelen.

— **(Amateur fényképek.)** Érdekes fényképek láthatók a királyutcai Wolheim és Spitzer cég kirakatában, melynek egész nap folyamán sok nézője volt. Ezek a fényképek a Mecsek egyesület képgyűjteményéből valók és Koharics János, Kiss József tanár és Mayer Károly buzgóságát dicsérik.

— **(Gyilkos vő.)** Annak idején meg volt írva lapunkban, hogy Tóth András bodajlakai egy szénávonóval ez év elején apósát, Tóth Gábort agyonütötte. A gyilkos a pécsi kir. törvényszék tizenkét évi fegyházra ítélte; a kir. ítélőtábla a napokban foglalkozván ez ügygel, Tóth András büntetését nyolc évi tartamra szállította le.

— **(Furfangos masina.)** Hogy mit ki nem gondol az emberi leleményesség, arra például szolgál a „Pesti Napló“ egyik utóbbi számában megjelent kishirdetés: „Társ kerestetik 450—500 forinttal, egy új velócipéd első példányának előállításához. A velócipéd szerkezete szabadalmazva van és főtulajdonosága, hogy a mezőn, felszántott földön ép oly könnyen siklik keresztül, mint akár az aszfalton, sőt 3—4 méter széles árkokat, valamint 1 méter magas akadályokat is lehet vele ugratni. Ajánlatok D. M. jelige alatt a kiadóhivatalba kéretnek.“ Ez a kishirdetés szenzációs hírek is beillik, mert ennek megvalósulása után csak egy lépés választ el bennünket a repülő velócipédétől. Csak azt szeretnők már látni, mikor a feltaláló személyesen kockáztatja meg a méteres ugrást, ha ugyan nem humbug az egész reklám, mely uton valami humánus iparlovag akarja embertársait megkoppasztani.

— **(Bizalom a miniszternek.)** Veszprém megye tegnap tartotta rendes közgyűlését, mely alkalommal Dr. Fenyvessy Ferenc, Pápa város országgyűlési képviselőjének ajánlatára bizalmat és köszönetet szavaztak Dr. Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszternek, hogy Veszprém, Pápa és Pápa városokat új kulturintézményekkel gazdagította. Veszprém megye ez ideig híres volt függetlenségi érzelmeiről; nem szabadna a ravaszul felállított kormánypárti csapdába oly könnyen bele-menni.

— **(Az eszéki színházi botrányok ismétlődése.)** Keddi lapunkban részletesen megírtuk már, hogy a jelenleg Eszéken működő és Szalkay Lajos igazgatása alatt álló magyar színház megnyitó előadása alkalmával a túlhazafiságban szenvedő horvát diákok milyen botrányt csináltak és hogy a fegyveres erő láttára mennyire mecsapant a bátorságuk. Mint kiküldött tudósítónk Eszékről írja, e gyerekes tüntetések a második előadás alkalmával is ismétlődtek. „Goldstein Számi“, a városligeti szinkör e kassza-darabja adatott elő s a nézőtér meglehetősen telve volt. A színház előtt már az előadás kezdetével 5—6000 ember gyűlt össze, éktelen ordítás és fütyülés között kiabálva: szivio hrvatska! Mikor már vad szidalmak is hangzottak, a rendőrség teljes számban kivonult, de képtelen volt a bujtatók által felizgatott tömeg szenvedélyeit csillapítani. A csendőrség segélyét kellett igénybe venniük, mire a csöcselék csendesebb lett, bár kiabálásaival nem szűnetelt. Az előadás végéig nem mozdultak helyeikről s mikor a színházlátogató közönség kitódult, éktelen lármát vittek végbe, ökleikkel fenyegetve a távozókat. Köztudomás szerint a botránycsinálók egyik vezetője Plavicsnak, az eszéki keresk. és iparkamtitkárának fia, mi annál meglepőbb, mert atya a magyar kereskedelmi miniszteriummal is közvetlen érintkezésben áll s így fia oktaian magaviseletéért már annál inkább is felelős, mert az ifju Plavics Budapesten jár iskolába s atyja révén tandíjmentességet élvez. Ha a tüntetések ismétlődnek, a város hatósága felmond Szalkaynak, ki 20 előadásra gyűjtött szép

száma bérletet össze. Az eszéki diákok lehívták zág-rabi elvtársaikat is és most együtt heneznek a kivívott „diadal” felett. A legjobb a dologban, hogy a rendőrség már napokkal előbb értesült a bekövetkező botrányos jelenetekről és semmi előintézkedést nem tett. Ha a rakoncátlankodó ifjocokat mindjárt az előadás kezdetén kivézetik, majd elhallgattak volna a dutyiban, ha mint esendhaborgókat oda internálják, E helyett rögtön szabadon bocsátattak, 5-10 forint bírságot fizettek, másnap elülről kezdvén a dolgot. Eszék város jobb érzelű polgárai erősen fel vannak habordva az éretlen gyerkőcök gyalázatos magaviselete miatt.

— **(Állat az emberben.)** Vögler János lipovai lakos és neje még májusban a mezőről hazajövet találkoztak Káhm Gásparral ugyancsak lipovai lakos kocsissal, ki székéren ment hazafelé. Vöglerékkel volt hat éves Éva nevű lányuk is, ki az uton gyalogolva elfáradt mire Káhm Gáspárt megkérték a lányka szülei, hogy vinné ezt haza kocsiján, mit Káhm meg is tette, a kis lánnyal elhajtatott. Utközben a szolgatengényen erőt vett a bűnös állati ösztön s a kis Évát összevissza kinezte. Káhm ügyét a napokban tárgyalta a pécsi kir. ítélőtábla s a gonosz embert két és fél évi fegyházra ítélte.

— **Dualizmus a vasuti postakocsikon** Lapunk egyik figyelmes tudósítója küldte nekünk, hogy a déli vaspályán a Barcsból Kanizsáig közlekedő vasuti mozgóposta-kocsikon a következő felírás ékeskedik: „M. kir. Posta” és mindjárt alatta „K. K. Post”. Talán tehetnének az ellen a közjogilag is téves felírás ellen illetékes körökben. Fel hívjuk reá a postaigazgatóság figyelmét.

— **(Eltiltott román nyelvű iskolakönyvek.)** A vallás és közoktatásügyi miniszter — mint a hivatalos lap tegnapi számában olvassuk — újabban 17 román nyelvű iskolakönyv használatát tiltotta meg, hivatalosan elrendelve, hogy a megjelölt könyvek az iskolai könyvtárakból eltávolításának. Jellemzi román testvéreink egyrésztének gondolkodás módját, hogy e tankönyvek között retorika, legenda, énekkönyv, sőt állattan is van. A retorikában magyarellenes szónoklatok gyakorlatában oktatná a jámbor szerző a hazai tanuló ifjúságot, az állattanban pedig a ragadozó tigris jellemzésére a magyar faj tulajdonságait sorolja elő. Lám milyen kedélyesek a román testvérek!

— **(Honvéd lovastiszti tanfolyam.)** Ez év október hó 6-án Budapesten tartandó lovastiszti tanfolyamra a városunkban állomásozó honvéd lovasezredből is, mint halljuk, két főhadnagy lesz fölvezényelve. Az egyik Csígyó Kálmán, a másik Gr. Széchenyi Ernő honvéd huszár főhadnagyok. E tanfolyam egyenrangú a közös hadsereg hadtest iskolájával, melybe tudvalólag a jelesebb tiszteket szokták bevezényelni további kiképzés céljából. A két délceg huszár városunkból való távoztának hírére alighanem meg fog dobanni egyik-másik szép lánynak a szivecskéje.

— **(A drávagőzhajózási vállalat német kézen.)** Barcsról írják lapunknak: Megbízható forrásból értesültünk, hogy a helyben székelő drávagőzhajózási vállalat, mely a kereskedelmet az Aldunától hozzánk már több mint 15 éve oly élénken közvetíti, összes hajóit a „Süddeutsche Dampf schiffahrts-Gesellschaft”-nak adta el, míg ő maga a legnagyobb valószínűség szerint városunkat és ezzel együtt folyónkat is végleg elhagyja. E hír a kereskedői világban bizonyára méltán fog megdöbbenést és egyszersmind sajnálkozást kelteni, minthogy a nevezett vállalat, mely nemcsak a Dráván, hanem hazánk minden hajózható folyamán közlekedett és e szerint az egész közép Duna mentén elismert jó hírnévként örvend, megbízóival szemben mindenkor a legkülansabb viselkedést tanúsított. Főleg azzal tudta a kereskedői világot pártfogását és elismerését kivívni, hogy nem mint más e nemű vállalatok csupán az áru elszállítására szorítkozott, hanem ügyes és kereskedői szakavatottsággal párosult leleményességgel, a szállítást adó érdekeit mindig szem előtt tartva, minden alkalmat kihasználta, hogy megbízóját a legjobban kielégítse. És ez sikerült is neki. És ha valónak bizonyul, hogy e közkeletűségnek örvendő vállalat — melynek Barcs felvirágzását és élénk lendületes kereskedelmét mondhatnók kizárólagosan köszönheti — távozásának főoka az adóhivatali sikaneriában keresendő, melynek az lépten-nyomon ki volt téve és csupán a már többé elviselhetetlen sok kellemetlenségek elől, melyeket már évek óta tapasztal, tér ki, úgy kétszeres sajnálatunknak adhatunk kifejezést távozására fölött.

— **(A „Haas és Deutsch” cég katasztrófája.)** Szenzációs gyilkosság történt tegnap délután öt óra tájban a fővárosban. A Teréz körút 44. sz. háromemeletes bérházban, a hol a hírhedt nyitrai választási elnöknek, Tarnóczynak is lakása van, ennek szomszédságában van a lapvásárló Haas és Deutsch cégnek az irodája. Itt megjelent Császár Károly a cég egyik volt alkalmazottja, a ki 4000 ft végkielégítési összeg végett akart a cégfőnökkel be-

szélni. Deutsch Lajos azonban semmiképp sem akarta őt elfogadni. Ennek dacára Császár nem hagyta el az irodahelyiséget. Fél őt lehetett, mikor Deutsch mitsem gyanítva, kilépett a szobájából. Császár el állotta utját és e szavakkal fogadta:

— Ha te nem fizetsz, hát én fizetek.

Ebben a pillanatban előrántotta előre készen tartott hatlövétű revolverét és Deutsch Lajosra süttötte. Deutsch Lajos, midőn sulyosan megsebesülve megtántorodott s néhány lépést előre tántorgott, ekkor Császár Károly még füstölgő revolverét egészen Deutsch homlokához illesztette és alig egy pillanatnyi habozás után elsütötte a gyilkos fegyvert és Deutsch Lajos agyveleje szerte széjjel röpült az irodai helyiségben. A többi négy golyóra nem volt már szükség. Deutsch Lajos élettelen teste ott feküdt gyilkosának lábainál, jólézi Császár Károly rettenetes bosszút állott egykori gazdáján. A lövés zajára berobant a környezet egy része és megrendülve állottak a rettenetes tett színhelyén. Rögtön előhívták az önkéntes mentő egyesületet. Mindhiába, ez nem használta semmit. Deutsch Lajos halott volt. A rendőrséget szintén értesítették és Diener József rendőrfelügyelő legott megjelent és a gyilkost letartóztatta és hivatalos helyiségében kihallgatta, a halottas szobát pedig a boncolásig lezárták.

— **(Az iskolából.)** Nagyban magyarázza a plébános a falusi nebulóknak a mennyet és evvel kapcsolatosan az égboltozatot. Mikor már azt hiszi, hogy azok jól megértették a dolgot, odafordul az egyikhez és kérdezi:

— Mondd csak, fiam, miből is áll az égboltozat? A kérdező nagy büszkén kivágja:

— Fából és kék festékekkel van bemázolva.

Gondnokság alá helyezett békák.

— Eredeti tudósítás. —

Csonopla községi szőlőben
Halva találtak több venyigét.
Sok fene kükac mászkált továbbán,
Ime bizonyos Festicseréit,
Hogy filloxera lakol ezéit!

Mikor Csonopla községben ezélt őt esztendővel utoljára szüreteltek, nagy szomorúság vett erőt a lakosságon, halotti tort ültek banatukban, mert a filloxera minden szőlőjüket kipusztította. Utoljára nagyokat ittak a drága nedűből, szidták a kormányt, mely tétlenül nézte a pusztulást, de feláll a falu szája s ekképen szól: „Am mondok én nektek, soh'se busuljatok atyámfiai. Az bölcs miniszter, kihez segélyért az nemes kupaktanácsunk fordult, úgy kiirtja ezeket az istentelen nevű csudabogarakat, hogy még hirmondójuk se marad!” A falu szája legjobban tud mindent s azért megnyugodva hallgatták szavait, örülve, hogy ilyen legfőbb patronusuk akadt.

Szegény Csonopla! Bezzeg egy árva fűrt sem termelt azóta Noé gyümölcséből, buza-, roza és kukorica földeken kívül nem nyujt más változatosságot a láthatár, legendává vált a hajdan viruló bortermelés, romban hevernek az egyszer élettől pezsgő présházak, eltűnve a buja gaz között De vigasztalódjatok Csonopla község uram bátyámjai! A falu szája nyugodtan tekinthet le az égből, hova időközben elköltözött, megunva a Mózi szomszéd nemzetközi kutyvalékját, mert a felsőbb rendeltetés nem maradt el s a filloxerákra kimondatott a végítélet. Ugy látszik azonban, hogy előre megéreztek a reakció mért kegyetlen büntetést, mert mai napság már híre sincs a filloxerának Csonoplán, a kukoricát köz tudomás szerint rangjukon alulinak tartván. A hivatalos eljárásnak azért eleget kell tenni s a hivatalos lap augusztus hó 7-iki száma hozza a következő rendeletet:

„Bács Bodrog vármegye Csonopla községe szőlőiben a filloxera jelenléte konstataáltván, a nevezett község határa, a földművelésügyi m. kir. miniszter 52,504 számú rendeletével zár alá helyeztetik.”

A napokban már a csonoplai községében is ki lesz függesztve e felsőbb utmutatás a gondnokság alá helyezett filloxerák helyett pedig potrohos békák kutyolnak az atyai gondviselés felett. Így irtják nálunk a filloxerát!

TÁVIRATOK.

— **Deutsch Lajos gyilkosa.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A nagy szenzációt keltő gyilkosságról a gyilkost illetőleg jelentik, hogy Császár ezélt két évvel lett a mármarosai faipar részvénytársaság erdőigazgatója. Az új igazgató eleinte jól viselte magát, de utóbb valami manipuláción kapták rajta s ezért felmondtak neki. Felmondáskor kifizették összes járandóságait. Ekkor, bár Császárnak semmiféle írásbeli szerződése nem volt és csak szóbeli megbe-

szélések alapján vette át az igazgatóságot, Császár mégis 4000 frtot követelt végkielégítés címén. Az igazgatósági tagok azonban ezt megtagadták; sőt ebben az ügyben egy igazgatósági ülést is tartottak; és ekkor is elutasító határozatot hoztak. Császár egyizben irt az igazgatóságnak, hogy ha t. i. kérését nem teljesítik, bepereli az igazgatóságot. Most pedig hogy feljött a fővárosba, azt mondta, hogy az ügyet már átadta egy ügyvédnek, a ki az eljárást folyamatba is tette. Császár sorra járta az igazgatósági tagokat, de senkit sem talált otthon, tehát az sincs kizárva, hogy ha Deutsch helyett esetleg egy másik igazgatósági taggal beszélt volna, az lett volna az áldozat. Császár elbocsátatásakor több váltót irt volt alá a Haas és Deutsch cégnek tartozása fejében, ezek egyike, egy 750 frtos váltó éppen most lett volna esedékes.

Hipnotizáló a törvény előtt.

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma érkezett le Nyiregyházára az igazságügyi orvosi tanács véleménye, mely szerint a thuzséri hipnotizálás, melynek a szép Salamon Ella lett az áldozata, büntetendő cselekedetet képez; minél fogva legközelebb megtartatik ebben az ügyben a törvényszéki tárgyalás.

Nemzetiségek kongresszusa.

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Mangra, Mudrony, Gavrilla és mások ma bejelentették a fővárosi rendőrségnek, hogy a magyarországi román, szerb, tót lakosok f. hó 10-én a Nemzeti szállodában esetleg több napra terjedő kongresszust tartanak, melynek tárgya a nemzetiségek közös működésének megállapítása lesz. A bizottság a rendért felelősséget vállal.

A kispesti családi dráma.

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A kispesti családirtó Gukker Károly gyermekei közül a kis Etuska is kiszervengett. A leánykát nem fogják törvényszékieleg felboncolni, hanem ma este eitemetik az ingyenes halottak módja szerint. Az életben maradt 3 éves Károly és a 12 esztendő Lina mindinkább jobban érzik magukat. A kis Károlyka tegnap már enni is kért, felült ágyában és úgy beszélgetett a betegápoló nővérrel.

Közgazdaság.

Hazai műtrágyázás.

(R. M.) I. A mezőgazdaság történetében határozott haladást jelent a modern felfogás, mely tekintetbe veszi, hogy a föld termékenysége még későbbi generációknak is fentartandó és nem mindig azt az elvet követi, hogy csekély trágyázás mellett az állati organizmust tápláló anyagok legnagyobb mennyiségét nyerjük. Rég elmúlt már az az idő, mikor a talajt kimeríthetlen kincsesbányának nézték, mely tetemes szerint okádja ki tartalmát és az emberiség létezéséig éppen azon alapszik, hogy a mit a gyarló ember legjobban szeretne tenni: nem képes a földes termékenységétől legrövidebb idő alatt megfosztani.

Ha a takarmányfélék már nem akarnak a talajban virulni, a humuszban gazdag föld nem akar már több trágyát produkálni, a praktikus gazda mint tehetetlen gyermek bizza magát az eshetőségekre; eddig szerzett tapasztalatai cserben hagyják, mert a beteg föld már a modern technikai eszközökkel felfegyverzett gazdász ápolására szorul. Nem az állami omnipotencia fejlesztése lebeg szemem előtt, mikor teljesen csatlakozom gróf Serényi Béla nézetéhez, ki főrendiházi beszédében a szakértő közegek, nevezetesen a megyeileg szervezendő kulturvegységek és kontrolállomások által akarja a modern viszonyok közé sodort készületlen gazdát megvédeni. A kormánytól perzeze siket fülekre talált, mint rendesen, mikor közérdekről van szó és nem önsz hatalmi ólokról. Előbbre való a rendőrség államosítása, hogy kész szolgálkával rendelkezzenek a választások alkalmával.

Sok változtatással megismerheti ugyan a praktikus gazda földjét, de mennyivel gyorsabban jut célhoz az a tudomány, mely nincs ellentétben a gazda érdekeivel, hanem megőrizi hibáit, melyek érzékenyen károsíthatják, megkeresi, miben van földjének hiánya, miben feleslege és lehetségessé teszi, hogy a talaj gazdagságát egész terjedelmében és teljes megnyugvással érvényesítse. Ha a takarmányfélék termelése nem hozza meg a kívánt eredményt, az okot nem a trágya hiányban keresik, melynek forrásai a talajban gyökeresnek, de céltalan próbálgatások révén remélnék sikeresebb eredményhez jutni.

A kis parasztagazdának nem igen van szüksége a kereskedelmi műtrágyára, az mindent vissza ad a földnek és így az nem veszít természetes termékenységéből; csak a nagyobb birtokosok által exportált mag és hus, mely a nagyobb központok által felhasználva vészelt el örökre, okozza a műtrágya használatának terjedését. Angliában, a nagybirtokok és sűrű népeesség hazájában, a műtrágya kereskedés döntő szerepet játszik a mezőgazdasági életben és bár nálunk is megüti az évi fogyasztás a 200.000 métertermését, ez még századrészt sem képezi az ott elfogyasztott rengeteg mennyiségnek.

Teljesen lehetetlen, hogy olyan gazda, kinek nincsenek kémiai ismeretei, a műtrágyázásba önállóan és szakzerűen belefoghasson. Elérhet eredményt, de a kémiai és fiziológiai tények alaposágát nem tudva, csak úgy tesz, mint a kuruzsáló, ki nem ismeri betegének állapotát és a nyújtott orvosság által árthat, használhat, vagy se nem árt, se nem használ. A tapasztalatlan, ha egyszer egészen véletlenül és talán idegen körülmények behatása folytán beüt valamelyik téves műtrágyázási kísérlete, ez oly természetű üzemre vezetetheti, mely soha sem lehet boldogulásának alapja. Mikor a mézszuperfoszfátokkal szép eredményt értek el a cukorrépa termelés terén, több gazda úgy vélekedett, hogy az észlelt fokozódás ily irányu üzemenél állandóan megmarad.

A jó káli trágya értékéért sokkal több superfoszfátot kapván, inkább ez utóbbit fokozták s csak később jöttek rá, hogy ily módon a talajt teljesen megfoszthatják szükséges káli tartalmától, mert az istállótrágya ebbeli változó és ismeretlen értéke nem nyújt biztos garanciát. A mezőgazda célja csak az lehet, hogy mindig növekedő termést hozzon létre, de tartós alapon. Ennek legtermészetesebb útja, hogy első sorban azt adjuk vissza a földnek, a mit terményekben kiviszünk. Rég ismeretes dolog, hogy ugyanazon talajból a növények különböző mennyiségű ásványos alkotórészeket vonnak el s így kitűnik, hogy különböző növénysetnél az ásványos trágya különböző mennyiségei használandók. Boussingault (Annal. de chim.) kémiai vizsgálataiból kitetszik, hogy öt egymásutáni aratás által ugyanazon talajtól elvonatott:

Év.	Talajalkatrész.
1. Egy termés burgonya	123.4 kg.
2. " " buza	185.5 "
3. " " lóher	310 "
4. " " buza	201 "
5. " " zab	107.5 "

A negyedik évben a buzánál észlelt differencia a szalma és maghozam egyenlőtlen viszonyától származik, mely a két időszak között fennállott. A kémiai analízis tehát könnyen megmondja mi és mennyi azon ásványos alkotórész, melyet a fáradt föld megkíván. Ezzel nem az mondatik, hogy feles készlet mellett az elvitt néhány kiló méz és káli okvetlenül visszatérítendő, de a ki földjét még nem ismeri annyira, jobb ha így cselekszik, mert talán éppen annak a néhány kiló méz és kálinak hiánya hátráltatja bizonyos talajoknál a répa és lóhertermést. Angliában annyira ismerik a gazdák földjeiket, hogy

korrekt receptek alakjában tehetik meg rendeléseiket, minden egyes talajra a megfelelő különböző minőségű és mennyiségű anyagokkal. Ez a műtrágyával elérhető eredményt fokozza és célhoz vezeti a gazdát, mert a mit kap, az földjének szükséges és semmi felesleges anyagot meg nem fizet.

Legközelebb a műtrágya kompakt és speciális fajairól emlékszem meg

Művészet, irodalom.

Az Olcsó könyvtár új olcsóbb kiadásából Gyulai Pál szerkesztésében a Franklin társulattól most vettük a IX. sorozatot. Ez a sorozat kétségtelenül az eddig megjelenteknek egyik legérdekesebbike. Egytől egyig a világitradalom legfényesebb nevű szerzőivel találkozunk benne. Ime a sorozat tartalma: 161 Schiller. Mózes küldetése. — 162—164 Taine H. Az eszmény a művészetben. — 165—168 Lessing. Bölcs Náthán. — 169—171 Beulé. Augustus családja és kora. — 172—173 Lindau Pál. Molière, ford. Bánfi Zs. — 174—176 Feuillet Octáv. Egy nő naplója. Begény. — 177—178 Makaulay. Barère Bertrand. — 179—180 Molière. A bot csinálta doktor. Vigjáték. Az Olcsó könyvtár egyes sorozatai megrendelhetők minden hazai könyvkereskedés útján; a hol könyvkereskedés nincs, levelező-lapon a Franklin-Társulattól. Egy-egy sorozat ára bérmentes megküldéssel 2 frt. Egyes számé 10 kr.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B.-Bródól	1807. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B.-Bródól	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. - p.
B.-Bródól	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród felé	1804. sz. szem. von. reggel 5 óra 35. p.
Budapest	1801. sz. gyors. von. reggel 8 ó. 24. p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29. p.
Vinkovcze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49. p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34. p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44. p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20. p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32. p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 18. p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 39. p.

F. évi május hó 1-től a B.-Bródból jövő 1807. számú és B.-Bródba menő 1808. számú személyvonatoknak Mohács felé csatlakozásuk van.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

A társulat csak rövid ideig fog Pécsen tartózkodni.

Olaszországi nagy sport-circus

Igazgató: CORRADINI FERENCZ Turinból.

Pécsen felállítva a buza-téren.

Ma pénteken, 1895. augusztus 9-án

NAGY HIGH-LIEFE

előadás és

HANGVERSENY

estély a cs. és kir. 44. gyalogezred zenekara által.

Vagyok bátor a n. é. közönség tudomására hozni, hogy minden lehető elkövettem arra nézve, hogy ezen első High Liefe előadást fényessé és kellemessé tegyem, minek igazolásául a gazdag műsorból különösen kiemelem:

L. Gautier

az angol epsom Jockey király, mely páratlan a maga nemében.

Itt először:

Tripple Tandem

vagy a hármas kocsiázó iskola lovaglás 3 lóval: 2 ló szabadon és 1 ló nyergelve, lovagolja és összesen elővezeti Corradini igazgató.

Záradékol:

A párisi divatárusnő.

A szünetek alatt a legkitűnőbb magyar bohócok és a két „Dummer August“ produkcióival lesznek kitöltve.

Helyárak: Zártszék (számozott hely) 1 frt. — I. hely 70 kr., — II. hely 40 kr., — Karzat 20 kr. — Tíz éven aluli gyermekek és katonák örmestertől lefelé: Zártszék 60 kr. I. hely 40 kr. II. hely 25 kr. Karzat 15 kr.

Jegyek előre válthatók a TAUSZ-féle nagy dohánytőzsdében. — Bérlet- vagy családjegyek (minden előadáshoz érvényesek) 12 darab zártszék 10 frt., 1-ső hely 7 frt, 2-ik hely 4 frt, szintén Tausz dohánytőzsdéjében kapható.

Saját 15 emberből álló zenekar.

Nagyérdemű közönség! Pécs város és vidéke n. é. közönségének a művészet iránti pártolását ismerve, minél számosabb látogatásért esedezik teljes tisztelettel

Thaler Ede,
titkár.

Corradini Ferencz,
igazgató.

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására adni, hogy

könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatvány-
raktár és papirkereskedésemmel

Pécsen, Mária- és megye-utcza sarkán

(a királyi-táblai épület átellenében) levő saját házamba költöztem át. Tisztelettel

TAIZS JÓZSEF.